

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORKY

Možno si mnohí z vás nevšimli v predošlom čísle Vivatu zmenu postu šéfredaktora. A tak sa vám dnes chcem prihovoriť.

Je ťažké nastupovať na takýto post po niekom, o kom ste si mysleli, že to robí jednoznačne najlepšie z celej redakčnej rady. No každý má isté povinnosti, a keďže sme ešte stále predovšetkým študentmi, škola je prvoradá.

Po odhlasovaní rady som sa teda stala novou šéfredaktorkou ja. Bola som príjemne prekvapená, keď som videla, ako mi dôverujú, takže sa budem snažiť nesklamať ich a my zase nesklamať vás, našich čitateľov.

Keď čítate našu každomesačnú prílohu,

možno si poviete, že ešte stále tým článkom niečo chýba. Alebo si naopak poviete, že vy by ste také niečo nedokázali napísať. No nie všetkým sa dá vyhovieť v rozoberanej téme. Každý redaktor má rád niečo iné. A tak sa vám snažíme priblížiť svet z nášho uhla pohľadu. Nie sme síce profesionálni žurnalisti, ale každým číslom sa nám darí viac a viac. Snažíme sa vám ukázať, že aj my máme svoje názory a chceme aby bolo o nich počuť.

A nakoniec sa prihovorím aj našim študentom. Ak máte odvahu vyjadrovať svoje názory, takým štýlom ako my, a chceli by ste sa pripojiť k nám, my vás radi privítame. Veď nám ide o to, aby bolo o nás počuť. Nebudeme si dávať servítku pred ústa a skrývať realitu. Dokážeme kritizovať, no dokážeme aj

pochváliť. Najmä sa však snažíme byť tými, ktorí okrem slov aj konajú. Nie vždy sa názory dvoch ľudí zhodnú, ale máme slobodnú vôľu a tak nám ten náš nemôžete vziať.

Chcem vám poďakovať za to, že vždy keď sa objaví naša príloha v novinách, tak

si ju prečítate. Akceptujete nás a naše názory. Aj za to, že vy vyjadrujete tie svoje, čo nás posúva dopredu a sme schopní sa zlepšovať. Sľubujem Vám, že sa budeme snažiť, aby sme vás nesklamali.

Šéfredaktorka Nika Ďuricová

POZVÁNKA NA MESTSKÝ ŠTUDENTSÝ PLES

ICM Banská Štiavnica so spoluprácou MŠP (mestského študentského parlamentu) vás pozývajú na Mestský študentský ples, ktorý sa bude konať dňa 3. 2. 2012 v priestoroch Vinárne. Vstupné je 15€. Prichystaná je pre vás tombola so zaujímavými cenami. Výherca 1. miesta má možnosť získať vodičský kurz na motorku. Samozrejme okrem tomboly je prichystaný aj ďalší program, Dj a zábava. Tak neváhajte sa prídte. Tešíme sa na Vás.

ŠTUDENTSKÁ DISKOTÉKA

Každý štvrtok, ako iste viete, sa konajú študentské diskotéky. Pražovňa, Zubr aréna (po našom Kelt) a UV club, tri diskotékové kluby, ktoré môžeme navštevovať.

Keďže sa nachádzajú skoro pri sebe, nazvali sme si celú časť „zábavná štvrť“ a pre svoju hlučnú prevádzku a neschopnosť riešiť to aj „Bermundský trojuholník“. Myslíte si, že dnes môžeme tieto diskotéky nazvať študentské? Ja osobne a určite sa so mnou zhodne

mnoho ľudí, by som pomenovala štvrtkové diskotéky v zábavnej štvrti „kinder party“. Kto tomuto skvelému názvu nerozumie, znamená to jednoducho detská párty.

Mala som rozhovor s bývalými študentmi Banskej Štiavnice a ich štvrtkové diskotéky môžeme určite nazvať študentské. Všetci bývalí študenti rozprávali o študentských diskotékach veľmi zaujímavu. Kluby boli plné, zabávali sa v plnom prúde. Síce svoje piatkové sedenia v škole pomenovali

za katastrofické, ale nikdy to neľutovali. Jednou vetou mi povedali: „Vždy to stálo za to“.

Do vnútra púšťali od 15 rokov, čiže si musel mať vždy pri sebe občiansky preukaz, pričom dnes radšej neskontrolujú, aby im vôbec do klubu niekto prišiel. Bývalí študenti nezabudli podotknúť, že dnes keď sa vracajú do nádhernej Štiavnice pripomenúť si ich štvrtkové zábavy, pri vstupe sa hneď na päte otočia a sklamaní odchádzajú. Ani sa im nečudujem. Však ktorý starší študent sa chce zabávať, kde je päť a pol ľudí (aj to detí do 15 rokov). Čím to je? Prečo naša štvrtková zábavná štvrť už nie je zábavná? Je to tým, že študentov v Banskej Štiavnici je menej alebo DJ horšie hrá? Určite nie! Tým som si istá!

Podľa môjho názoru je trochu zvláštne, aby rodič pustil na diskotéku dieťa, ktoré nedovršilo ani pätnásť rokov. Bohužiaľ veľa rodičov nevie, kde sa ich dieťa nachádza. Nuž, ale čo spravíme

s touto dnešnou mládežou? Mám ísť do každého domu, bytu, aby nepustili svoje trinásť, štrnásť ročné dieťa na diskotéku? Áno aj to by bolo riešenie, ale keďže panelákov je tu viac pomaly ako v Bratislave, nebudem to riskovať. Nechcem aby sa na mňa hnevali osoby mladšie ako pätnásť rokov, ale nebojte sa aj ja som mala 15 a viem, čo je to sedieť vo štvrtok doma, keď ostatní kamaráti sa išli zabávať. Ale rádím vám, nebuďte ako ostatní! Ak ich rodičia pustili, alebo pri najhoršom nepustili, ale aj tak šlo, nechajte ich ísť, buďte rozumní, však študentský život máte pred sebou, nič vám neujde.

Samozrejme, chcem pozvať všetkých stredoškóľakov, študentov aby navštevovali študentské diskotéky, aby opäť dostali to svoje čaro a mohli všetkým ukázať, že aj my sa vieme naplno zabávať a zaplniť tanečný parket. Ak sa náhodou učíte, naučte sa už v stredu, aby ste piatky ako tak v škole zvládli.

Denisa Popracová

PRIJMEME NOVÝCH REDAKTOROV ŠTUDENTSKEJ PRÍLOHY

Si kreatívny a nevieš, kde by si to mohol využiť? Ozvi sa nám! Staň sa jedným z redaktorov Viv@tu. Prispievaj aj ty svojimi nápismi. Nezáleží na tom, či si Štiavničan. Prijmeme každého. Píšeš básne alebo poviedky? Chcel by si ich uverejniť ale nemáš kam? My ti ich uverejníme. Ak máš záujem, napíš na n.duricova@gmail.com.

Čítanie z knihy mŕtvych

Hra: Ars é vitae

v evanjelickom kostole

28.1.2012 o 18,00 hod

pri príležitosti medzinárodného dňa holokaustu

Hlavný organizátor: Informačné centrum mladých Banská Štiavnica a Klaustudio

ČARO HISTÓRIE A UMENIA

Prinášame Vám rozhovor s talentovaným sympatickým študentom SPŠ Mikovíniho, Marekom Kockom. Marek študuje 3. rok odbor reštaurovanie a konzervovanie knižnej väzby a papiera, a aj napriek svojej skromnosti by mohol byť vzorom pre mnohých svojich rovesníkov.

Odkiaľ pochádzaš a čo ťa priviedlo do Banskej Štiavnice?

„Pochádzam z obce Ráztoke v okrese Brezno. Mám rád čaro historických kníh. Skrýva sa v nich mnoho prvkov, ktoré poznačila doba. Aj preto som sa rozhodol študovať na tejto škole, a to práve odbor, ktorého spoluzakladateľom je môj strýko Mgr. Art. Štefan Kocka. Práve on si všimol moje umelecké nadanie a povzbudzoval ma.“

„Dá sa povedať, že on bol

tvojím vzorom?“

„Áno dá sa to tak povedať. Ale aj môj starý otec mal umelecké sklony. Bol umelec - samouk. Aj keď som ho osobne nepoznal, ostali mi po ňom krásne obrazy, z ktorých vyžaruje energia a radosť zo života. Aj môj bratranec Peter vyštudoval v B.Š tento odbor.“

„Je odbor, ktorý študuješ aj tvojou záľubou?“

„Áno. Zaujíma ma tvorba umeleckej knižnej väzby, reštaurovanie, kaligrafia, maľba, kresba. A výroba ex libris (vlastnícka značka knihy). Myslím si, že historické predmety treba uchovať pre ďalšie generácie, je to naše bohatstvo ktoré stále vydáva svedectvo a informácie.“

„Akým bol pre teba tento rok?“

„Bol bohatý na získavanie informácií v rôznych oblas-

tiach. Stále študujem a teším sa, že moju prácu si všimli aj iní, že sa im páči a to ma posúva ďalej.“

„Kde sa ľudia môžu stretnúť s tvojou tvorbou?“

„Zúčastňujem sa rôznych výstav a súťaží. Napr. : Dni obce v Ráztoke, Dni obce v Nemeckej.

Pripravujem výstavu v Slovenskej Ľupči v NOVOHRADSKOM MÚZEU A GALÉRII v Lučenci a Brusne. Vo svojich obrazoch sa snažím vyjadriť správanie sa ľudí k planéte.

„Určite si pri tejto práci spoznal aj veľa zaujímavých ľudí?“

„Spolupracoval som na výrobe iluminácii s Doc. Ivanom Galambošom. Vyhotovoval som písomnosti (diplomy) pre predsedu BBSK Vladimíra Maňku. A taktiež plagáty pre Joža

Pročku.“

„Aký je tvoj sen do budúcnosti?“

„Chcel by som sa dostať na vysokú školu do Litomyšľa v ČR a byť tam úspešný. Neskôr by som chcel mať aj vlastný ateliér a venovať sa tejto práci.“

„Čo by si poprial čitateľom študentskej prílohy VIV@T do nového roka 2012?“

„Chcem im popriať veľa zdravia, šťastia, príležitostí a úspechov, ktoré ich povzbudia v tvorbe i vzdelaní. Zároveň by som chcel poďakovať mamine, otcovi, sestre, strýkovi Štefanovi. Svojím vynikajúcim pedagógom na SPŠ Mikovíniho, bez ktorých by som nebol tým, čím som.“

Za rozhovor ďakujem.

Ivan Donič

AJ ŠTUDENTI MAJÚ PROBLÉMY

Možno práve neriešime otázku zvyšovania plátov, alebo nemáme tie typické „dospelácke“ problémy ale my tiež nemôžeme povedať, že náš život je prechádzka ružovou záhradou.

Mnohí by mohli povedať: „ Máš osemnásť, celý život pred sebou, čo sa sťažuješ?“ Táto doba však nie je jednoduchá pre nikoho. Študujeme preto, aby z nás raz niečo bolo, aby sme každému ale hlavne sebe mohli dokázať, že za niečo stojíme. Snažíme sa. Snaha však nestačí!

Každého z nás, študentov, ťaží asi najviac otáznik, ktorý visí nad predstavou ďalšieho štúdia. Veď načo sú nám gymnáziá a stredné školy bez vysokých škôl? Táto otázka je dôležitejšia ako samotná maturita! Dostať sa však na solídnu vysokú školu je ťažšie ako by sa mohlo zdať!

Všetko máme nové- plazmové televízory, mobily, takú techniku o akej sa našim rodičom ani len nesnívalo ale to podstatné sa stále nepohlo z bodu nula. Stačí sa pozrieť na „pokrok“ školstva- nič sa nezmenilo.

Ak nie si v balíku, alebo nemáš známych rodičov nedostaneš sa NIKAM! Môžeš mať čisté jednotky od vrchu po spodok celých trinásť rokov! Nikoho to teraz poriadne nezaujíma. Vysoké školy si naberú študentov, ktorí majú síce IQ mrazeného filé ale hlavné je, že rodičia finančne prispievajú každý mesiac ťažké peniaze. Diplomy sa kupujú jedna radosť. Keď to prepukne je z toho mini škandálik, ktorý zaberie možno pol strany v novinách, nikto sa o to ďalej nezaujíma- veď NAČO podstatnejšie sú

nejaké bulvárne klebety, lebo pre mňa je „naozaj“ smrteľne dôležité, že nejaká „slávna“ speváčka sa dala dokopy s ešte „slávnejším“ raperom...

Profesori na školách nás hodinu čo hodinu drilujú k lepším výsledkom. Niekedy si kladiem otázku: „K čomu je toto dobré?“ Potom ma však osvieti malá iskrička nádeje a dúfam, že ja budem jedna z toho minimálneho percenta prijatých na základe vedomostí a nie na základe majetku mojich rodičov.

ZAMYSLIME SA

Už v minulom čísle ste mali možnosť čítať o diskusii, ktorá sa konala v Art café s poslancami za stranu SDKÚ –DS.

Kto si všíma novinky v našom meste, bol o tom informovaný. Ale pre lepšiu informovanosť bolo potrebné ešte aj poroznášať letáky, aby ľudia neskôr nemohli povedať, že o tom nevedeli. Hoci, aj tak to vždy povedia. Pri tejto akcii nešlo v prvom rade o vysokú účasť občanov, ale o možnosť diskutovať s ľuďmi, ktorých máte možnosť vidieť iba v televízii. A ja, ako človek, ktorý roznášal letáky pred diskusiou som sa stretla s nečakanými reakciami našich spoluobčanov. No pýtam sa vás : Kolík z poslancov sa sám „uloží na podnos“ ? Nie je v takýchto prípadoch jedno, za akú

stranu vystupuje poslanec? Prvé reakcie boli ešte dobré. Ale ako náhle som spomenula meno strany, za ktorú vystupujú poslanci na diskusii, nie vo väčšine prípadov, ale VŽDY som sa strela so zápornou reakciou. Najviac ma asi pobavila a prekvapila reakcia staršieho pána, ktorý sa vyjadril spôsobom dosť nepochopiteľným. Aspoň pre mňa. Povedal (s nie príjemným tónom), že by rád povedal poslancom mnoho vecí, ale nie takto na diskusii. On by s tým rád vystúpil do médií. Vysvetlite mi, ktorý normálny človek, by nevyužil možnosť poslancom povedať svoj názor do očí? A ešte v tom prípade, ak s nimi nie ste spokojný? Prečo učitelia tak veľmi bojovali za lepšie platy protestom v Bratislave, do ktorého sa zapojili

aj učitelia z nášho mesta, ale keď tu bol minister školstva tak neprišli? Má toto nejaké logické vysvetlenie? Akokoľvek sa snažím tomu porozumieť, uniká mi pointa. Asi mladí ľudia rozmýšľajú inak. My nie sme deti nežnej revolúcie, aby sme mali v sebe rebelstvo. Ale dokážeme sa postaviť za to, čo chceme s väčšou iniciatívou ako tí pred nami. Pre porovnanie, koho budú počúvať poslanci viac? Rozhnevaných demonštrujúcich ľudí, na ktorých pošlú políciu, alebo človeka, ktorý im vysvetlí svoje problémy do očí? Možno to vyznie tak, že na obyvateľov tohto mesta nepoviem pekné slovo. Ale aké pekné slová by vás napadli, keby ste sa stretávali s takýmito reakciami? Je prirodzené, že každý človek má vlastný názor a nie

vždy sa zhodne s inými. Tak prečo ho nevysloviť nahlas, ak vám dávajú možnosť? V hlave mám samé otázky, no na žiadnu odpoveď. Tak ak niekto pozná odpoveď čo i len na jednu z mojich otázok, vysvetlite mi to. Lebo ja sama to nepochopím. Nakoniec chcem iba povzbudiť občanov tohto mesta. Nie všade a nie vždy vám dajú možnosť povedať verejne, čo si myslíte. Tak ak sa vám takáto možnosť vyskytne, nezhadzujte ju, ale prijmite ju. Zúčastňujte sa na veciach, ktoré sa týkajú nie len vás, ale celej Štiavnice. A ak máte nejakú možnosť zmeniť budúcnosť v tomto meste, meňte ju!! Nie kvôli vám, ani kvôli nám, ale kvôli deťom a ďalším občanom tohto mesta, ktorí prídu po nás.

Nikola Ďuricová

VTIPY

Manželka sa pýta manžela: "Keby som spadla do rieky, skončil by si pre mňa?"
A manžel odpovie: "A keby som povedal" áno ", spadla by si?"

- Čo si zase tak dlho robil v krčme?
- Učili sme sa logaritmy.
- A ako ste sa ich učili?
- Opreli sme sa o bar a logali sme v rytme.

Viete čo sa stane keď sa blodínka oprie o múr?
Odsunie sa.
A viete prečo?
Múdrejší ustúpi.

**Informačné centrum mladých Banská Štiavnica
a Hotel Grand Matej
Vás pozývajú na**

**Popoludnie s Ivom Samsonom,
bezpečnostným analytikom
na tému Izraelsko-palestínske
vzťahy.**

**Stretnutie sa bude konať
pri príležitosti
Medzinárodného dňa
pamiatky obetí Holokaustu.**

**Miesto: Hotel Grand Matej
Čas: 31.1.2012 (utorok) 15:30 hod.
Moderátor: Viktor Hirschner**

Všetci ste srdečne vítaní!

